Annus XXVI - Ser. II 20 Ianuarii 1934 Vol. I - Num. 1

ACTA APOSTOLICAE SEDIS

COMMENTARIUM OFFICIALE

SUMMARIUM

Acta Pii Pp. XI: In sollemni canonizatione B. M. B. Soubirous. p. 5 - Sacrum Consistorium, p. 9 - Constitutio Apostolica, 13 - Litterae Apostolicae, p. 15 - Epistolae, p. 19.

Acta SS. Congregationum: *S. C. Consistorialis:* I. Banialucen., de finibus, p. 21 - II Provisio Ecclesiarum, p. 22 - III. Designationes, p. 23 - *S. C. Concilii:* Tarvisina. Optionis domorum, p. 23 - *S. C. Rituum:* I. Lycien. Decretum super miraculis B. P. M. Pirrotti, p. 26; II. Valentin. Decretum super miraculis B. Michaelae a Ssmo Sacramento, p. 29; III. Taurinen. Decretum super miraculis B. I. Bosco, p. 31.

Acta Tribunalium: *S. Paenitentiaria Apostolica:* I. Dubium, p. 35 - II. Decretum super «die Rom. Pont. sacro», p. 35.

Diarium Romanae Curiae: I. S. C. Riti, Generale e Antipreparatoria - II. Segreteria di Stato - Nomine - III. Necrologio, pp. 36-40.

TYPIS POLYGLOTTIS VATICANIS

M·DCCCC·XXXIV

Directio:
Palazzo Apostolico — Città del Vaticano
Administratio:
Libreria Vaticana — Città del Vaticano

Pretium annuae subnotationis:
In Italia, Lib. 30 — extra Italiam, *L. it.* 50 —
Pretium unius fasciculi:
In Italia, Lib. 3,50 extra Italiam, *L. it.* 4 —

«*Bis vero in mense* (Commentarium) *prodibit ac quotiescumque vel necessitas vel utilitas id postulare videbitur*» (Ex *Commentarii Officialis* ratione, die 29 Octobris 1908 edita).

INDEX HUIUS FASCICULI

(An. XXVI, n. 1 - 20 Ianuarii 1934)

ACTA PII PP. XI

In sollemni Canonizatione

PAG.

Beatae Mariae Bernardae Soubirous, virginis, in Basilica Vaticana festo Immaculatae Conceptionis B. M. V. die 8 mensis Decembris 1933, peracta 5

SACRUM CONSISTORIUM

I

CONSISTORIUM SECRETUM
(*diei 31 Decembris 1933*)

I. Allocutio Ssmi D. N. et relatio causarum . 9
II. Provisio Ecclesiarum 10
III. Postulatio Pallii 11

II

CONSISTORIUM PUBLICUM
(*diei 31 Decembris 1933*)

Constitutio Apostolica

Urbis. - De novae S. Roberti Bellarmino paroeciae in regione vulgo «Parioli» erectione. - *13 Maii 1933* 13

Litterae Apostolicae

I. *Ea omnia.* - Erigitur in vicariatum apostolicum praefectura de Sinyangchow in Sinis. - *25 Aprilis 1933* 15
II. *Quae catholico.* - Dismembrato territorio e vicariatibus apostolicis de Bangueolo et de Nyassa in Africa centrali erigitur missio sui iuris de Loangwa. - *23 Maii 1933* 16
III. *Catholicae fidei.* - Fines immutantur vicariatus apostolici de Antsirabè. - *23 Maii 1933* 17

Epistolae

I. *Quum perlibenter.* - Ad Emum P. D. Michaelem Episcopum Tusculanum S. R. E. Cardinalem Lega, Praefectum S. C. de Sacramentorum Disciplina, dena ab inito sacerdotio explentem lustra. - *14 Septembris 1933* 19
II. *Nobilissima, cui praesides.* - Ad Emum P. D. Carolum Dalmatium tit. S. Eusebii S. R. E. Presb. Card. Minoretti, Archiepiscopum Ianuensem, ob L natalem sacerdotii eius, octavo simul impleto saeculo ab evecta dioecesi in metropolitanam. - *1 Novembris 1933* 19

ACTA SS. CONGREGATIONUM

SACRA CONGREGATIO CONSISTORIALIS

PAG.

I. *Banialucensis-Sebenicensis.* - Decretum de mutatione finium dioecesium. - *21 Iulii 1933* 21
II. Provisio Ecclesiarum 22
III. Designationes pro appellatione 23

SACRA CONGREGATIO CONCILII

Tarvisina. - Optionis domorum. - *16 Decembris 1932* 23

SACRA CONGREGATIO RITUUM

I. *Lycien. seu Beneventana.* - Decretum super miraculis in causa canonizationis B. Pompilii Mariae Pirrotti a Sancto Nicolao, confessoris sacerdotis professi Ordinis cler. reg. pauperum Matris Dei Scholarum Piarum. - *12 Novembris 1933* 26
II. *Valentina in Hispania.* - Decretum super miraculis in causa canonizationis B. Mariae Michaëlae a Ssmo Sacramento, fundatricis Sororum a Sanctissimo Sacramento et a Caritate. - *12 Novembris 1933* . . 29
III. *Taurinen.* - Decretum super miraculis in causa canonizationis B. Ioannis Bosco, conf. sacerdotis et fundatoris Piae Soc. S. Francisci Salesii et instituti Filiarum Mariae Auxiliatricis. - *19 Novembris 1933* 31

ACTA TRIBUNALIUM

SACRA PAENITENTIARIA APOSTOLICA

(officium de indulgentiis)

I. Dubium. - *7 Decembris 1933* 35
II. Decretum, quo indulgentiis ditatur dies Romano Pontifici sacer. - *29 Decembris 1933* 35

DIARIUM ROMANAE CURIAE

I. Sacra Congregazione dei Riti: *Generale* e *Antipreparatoria* 36
II. Segreteria di Stato - Nomine 37
III. Necrologio 40

ACTA APOSTOLICAE SEDIS

COMMENTARIUM OFFICIALE

ANNUS XXVI – SERIES II – VOL. I

ROMAE
TYPIS POLYGLOTTIS VATICANIS
M · DCCCC · XXXIV

Annus XXVI - Ser. II | 20 Ianuarii 1934 | Vol. I - Num. 1

ACTA APOSTOLICAE SEDIS

COMMENTARIUM OFFICIALE

ACTA PII PP. XI

IN SOLLEMNI CANONIZATIONE

BEATAE MARIAE BERNARDAE SOUBIROUS VIRGINIS, IN BASILICA VATICANA FESTO IMMACULATAE CONCEPTIONIS B. M. V. DIE VIII MENSIS DECEMBRIS, ANNO MDCCCCXXXIII PERACTA.

Ad postulationem instanter *factam per Advocatum Sacri Consistorii Augustum Milani a Viro Eminentissimo Camillo Laurenti, Cardinali Praefecto Sacrorum Rituum Congregationi, Rmus D. Antonius Bacci, Secretarius Litterarum ad Principes, nomine Sanctitatis Suae, ita respondit:*

I. Quae hodie Deipara Virgo, omni prorsus labe ab origine expers, in quavis catholici orbis parte peculiari ritu colitur, eadem profecto, sollemnis huius horae momento, Iesu Christi Vicario de caelo arridet; ipse siquidem, in hac fulgenti Petrianae Basilicae maiestate, ubi decessor suus f. r. Pius IX, plaudente Purpuratorum Patrum Collegio, Episcoporum ceterique cleri ordine, universoque christiano populo, Immaculatae Conceptionis dogma definivit ac sanxit, beatam Mariam Bernardam Soubirous, cuius prodigiales ad Masabiellensem specum visiones habitae hoc catholicae doctrinae caput superno modo illustrare ac veluti confirmare visae sunt, sanctarum virginum fastis inserturus est. Gaudeatis igitur omnes, ac vos in primis, qui huiusmodi causam tam sollerter, tam scite docteque perorando dixistis. Si enim angelorum sanctorumque agmina laetantur, quae aeternam participant in supernis sedibus beatitatem, si ob augendam in terris fidelissimae suae famulae gloriam magna Dei Parens gaudet, cur nos omnes effusis non afficiamur laetitiis, qui validissimam novensilis huius caelitis

tutelam experturi sumus? — Etsi tamen Augustus Pontifex summopere exoptat perorationi vestrae concedere, etsi cupit vehementer humano generi, tot necessitatibus periculisque anxio, novum hoc heroicae virtutis exemplum proponere, vult nihilo secius, antequam pontificalem sententiam ferat, Deo nos omnes instemus ut — interposita deprecatione B. V. Mariae, castissimi eius Sponsi, beatorum Apostolorum Petri et Pauli, totiusque Curiae caelestis — uberiorem superni luminis effusionem sibimet ipsi largiatur.

Post cantatas Sanctorum Litanias, ad iteratam instantius *postulationem idem Revmus Dominus respondit:*

II. Iteratae perorationi vestrae respondere iubeor hanc esse Summo Pontifici mentem, ut sententiam suam non ante ferat atque pronuntiet, quam Spiritus Sancti Paraclyti auxilium usitatis supplicationibus ab omnibus imploretur.

Ad haec, praecinente Beatissimo Patre, hymnus Veni, Creator Spiritus *cum congrua oratione successit: quo expleto, tertiam* instantissimam *postulationem haec excepit eiusdem Revmi Domini responsio:*

III. Iam surgite omnes; Petrus ipse, in Successore suo perseverans, locuturus est. Inerrans igitur eius oraculum, memores non deficientium Iesu Christi pollicitationum, venerabundi auditote.

Tum Ssmus Dominus Noster, omnibus aperto capite surgentibus, Ipse sedens in Cathedra mitramque gestans, de plenitudine Apostolici ministerii, sollemniter sic pronunciavit:

Ad honorem Sanctae et individuae Trinitatis, ad exaltationem Fidei catholicae et christianae Religionis augmentum, auctoritate Domini Nostri Iesu Christi, Beatorum Apostolorum Petri et Pauli ac Nostra; matura deliberatione praehabita et divina ope saepius implorata, ac de Venerabilium Fratrum Nostrorum S. R. E. Cardinalium, Patriarcharum, Archiepiscoporum et Episcoporum in Urbe exsistentium consilio, Beatam MARIAM BERNARDAM SOUBIROUS SANCTAM esse decernimus et definimus, ac Sanctorum catalogo adscribimus; statuentes ab Ecclesia universali eius memoriam quolibet anno, die natali illius, nempe die XVI Aprilis, inter Sanctas Virgines pia devotione recoli debere. In nomine Pa✠tris et Fi✠lii et Spiritus✠ Sancti.

In sollemni vero Missa Papali, post Evangelium, haec fuit

HOMILIA SANCTISSIMI DOMINI NOSTRI

VENERABILES FRATRES, DILECTI FILII,

Maximopere laetamur, quod Nobis iterum licet, per huius Anni Sancti decursum, novos in Ecclesiae viridariis colligere sanctitudinis flores, eosque, caelesti suavitate fragrantes, totius catholici orbis admirationi proponere. Quae enim Lapurdensis puella, paucis abhinc annis, Beatorum caelitum laurea a Nobis decorata est, eam in praesens, miris novisque coruscantem signis legitime comprobatis, sollemni hac amplificatione cultus, magno cum animi Nostri gaudio, honestari decrevimus. Qua in re aeterni Numinis consilium, non admirari non possumus. Cum enim hoc eodem anno, humanae Redemptionis memoriae peculiari ratione dicato, quintum ac decimum lustrum exeat, ex quo ad Masabiellensem specum Deipara Virgo, omni labe ab origine expers, se innocentissimae huic puellae conspiciendam dederit, videtur equidem Deus ipse, qui rerum gesta temporumque eventa suo nutu moderatur, huius celebrationis faustitatem augere voluisse. Quidquid enim in Bernardae Soubirous laudem confertur, id ipsum in Immaculatae Virginis decus profecto redundat, quae illam ita materno animo adamavit, ut eidem, etsi humillimae ovium custodi, munus concrederet et suas efferendi glorias et homines ad paenitentiam revocandi.

Iamvero, quemadmodum « quae stulta sunt mundi elegit Deus ut confundat sapientes: et infirma mundi elegit Deus ut confundat fortia », [1] ita sanctissima eius Mater. Animadvertendum siquidem est, cum B. V. Maria pontificalem sententiam prodigiali prorsus modo collustrare cuperet, qua decessor Noster f. m. Pius IX, hoc eodem die, hac in eadem Basilica, Immaculatae Conceptionis dogma plaudentibus omnibus sanxerat, non sapientissimos hominum adiisse, sed indoctam pistorum filiam, nulla

[1] I *Cor.*, I, 27.

re alia, nisi suavissimi animi sui candore, praedivite; eamque ita allocutam esse: « Immaculata Conceptio ego sum ». Cum catholicam fidem in mortalium animis excitare, eorumque deflexos mores ad rectum christianae virtutis iter revocare vellet, non ad potentissimos hominum, non ad eos se convertisse, qui opibus affluerent populorumque fortunam auctoritate sua regerent, sed ad illam potius, de qua reapse asseverari posset: « Beati pauperes spiritu, quoniam ipsorum est regnum caelorum »; [1] « Beati mundo corde, quoniam ipsi Deum videbunt ». [2] Itaque, auspice caelestis aulae Regina, eiusque famula operam oboedienti animo praestante suam, ad praeruptam Masabiellensem rupem excelsum ad aethera erigitur trigeminum templum; atque illuc undique gentium christifideles singillatim turmatim confluunt, divinam opem impetraturi. Grande spectaculum, Venerabiles Fratres ac dilecti filii, quod omnes, iique etiam miseri, qui catholicae fidei lumine non recreantur, non admirari non possunt! Lapurdum, en suspicite Immaculatae Virginis Mariae decus ac gloriam; Lapurdum, en suspicite itidem Mariae Bernardae Soubirous singulare comprobatae sanctitatis monumentum. Quot homines illic, vel a christianae veritatis via aberrantes, in Ecclesiae Matris gremium sese receperunt; vel vitiorum coeno deleniti, ad frugem bonam revocati sunt! Quot homines illic ad perfectioris vitae institutum volenti animo ingrediendum divino quodam sunt instinctu allecti; quot denique infirmi aegrotique validam perfectamque valetudinem superna sunt virtute assecuti!

Atque sollemni hac hora, in hac scilicet Lapurdensis puellae consecratione, optamus Nos etiam ad illum Immaculatae Virginis specum mente animoque venerabundi adesse; optamus Nos etiam caelestem Matrem, hoc die eidem sacro, supplices vobiscum adprecari ut, praeclaris Bernardae Soubirous virtutum laudibus nobis singulis ad imitandum propositis, sanctissimis eius vestigiis insistere ne desistamus. Eius nempe christianam animi demissionem humilitatemque imitemur; eius fidem, impensam eius, qua

[1] MATT., V, 3.
[2] MATT., V, 8.

aestuabat, caritatem. Utque ipsamet caelestibus afflatibus fidelissime nullo non tempore respondit, ita nos quoque, cum ad meliora sanctioraque superni Numinis gratia vocamur, libentes volentesque respondeamus. Quodsi iam innocentissimam eius vitam aemulari non possumus, eius tamen paenitentiae studium, pro nostra cuiusque vitae condicione, persequi contendamus.

Cupimus praeterea incensas ad Immaculatam Dei Matrem eiusque famulam dilectissimam admoveri preces pro catholico orbe universo; ut omnes nimirum, per huius Anni Sancti decursum, divinae Redemptionis muneribus fruantur, quae Christus Dominus nobis suo sanguine acquisivit; ut omnes demum illam assequantur, quam mundus dare non potest, pacem, quaeque recti ordinis tranquillitate nititur studiosaque christianorum praeceptorum observantia. Faxit utique Deus — deprecatrice Immaculata Virgine Maria eiusque fidelissima ancilla Bernarda Soubirous — ut « Redemptionis suae fructus in nobis iugiter sentiamus, per Christum Dominum nostrum. Amen ». [1]

SACRUM CONSISTORIUM

I

CONSISTORIUM SECRETUM

Feria quinta, die XXI Decembris anno MDCCCCXXXIII, in consueta Aula Palatii Apostolici fuit *Consistorium secretum*, cuius acta ex ordine referentur.

I. – ALLOCUTIO SSMI D. N. ET RELATIO CAUSARUM

Ssmus Dominus Noster Reverendissimos Patres Cardinales brevi, congruenterque ad inchoandam actionem, allocutus est.

Deinde Revmus Cardinalis Laurenti, impetrata Beatissimi Patris venia, sermonem habuit de vita et de miraculis: Beati Ioannis Bosco, confessoris sacerdotis, fundatoris Piae Societatis S. Francisci Salesii et Filiarum

[1] Ex Off. Fest. Corp. Christi.

B. M. V. Auxiliatricis; Beati Pompilii M. Pirrotti, confessoris sacerdotis professi Ordinis Clericorum regularium pauperum Matris Dei scholarum piarum; Beatae Mariae Michaelae a Ssmo Sacramento, virginis, fundatricis Sororum Ancillarum Ssmi Sacramenti et a Caritate; Beatae Ludovicae de Marillac, viduae Le Gras, confundatricis Societatis Puellarum a Caritate; ac recensuit acta, quae in causis Beatificationis et Canonizationis eorumdem Beatorum earumdemque Beatarum, Sacrorum Rituum Congregatio, accurato praevio examine, admittenda ac probanda censuit.

Relatione expleta, Ssmus Dominus Noster, Revmorum Patrum Cardinalium singillatim suffragia exquisivit; et singuli Patres Cardinales sententiam suam aperuerunt.

II. – PROVISIO ECCLESIARUM

Deinde Sanctissimus has proposuit Ecclesias.

Titulari archiepiscopali Ecclesiae Chersonesitanae, praefecit R. D. Albertum Levame, quem deputavit Nuncium Apostolicum in Republica *Salvador* et in Republica *Honduras*.

Cathedrali Ecclesiae Berolinensi, R. P. D. Nicolaum Bares, hactenus Episcopum Hildeshiensem.

Cathedrali Ecclesiae Saskatoonensi, nuper erectae, R. P. D. Gerardum Murray, hactenus Episcopum Victoriensem in insula Vancouver.

Cathedrali Ecclesiae Brixiensi, R. D. Hyacinthum Tredici, Vicarium generalem archidioecesis Mediolanensis.

Cathedrali Ecclesiae Puniensi, R. D. Salvatorem Herrera y Pinto, ex Ordine Fratrum Minorum.

Cathedrali Ecclesiae Cajamarcensi, R. D. Ioannem Iosephum Guillén y Salazar, e Congregatione Missionis.

Titulari episcopali Ecclesiae Irenopolitanae in Isauria, R. D. Paulum Richaud, canonicum cathedralis ecclesiae Versaliensis, quem constituit Auxiliarem R. P. D. Benjamin Roland-Gosselin, Episcopi Versaliensis.

Insuper alios etiam per Apostolicas sub plumbo Litteras iam constitutos Sacrorum Antistites renunciavit, videlicet:

ARCHIEPISCOPOS

Darensem, Torquatum Dini, Delegatum Apostolicum in Aegypto, Arabia, Erythraea, Aethiopia, Palaestina, Transjordania et insula Cypro.

Traianopolitanum in Rhodope, Marium Zanin, Delegatum Apostolicum in Sinis.

EPISCOPOS

Camulianensem, Bernardum Kevenhoerster, Praefectum Apostolicum de Bahama.

Barranquillensem, nuper erecta dioecesi, Aloisium Callistum Leiva Charry.

Premisliensem Latinorum, Franciscum Barda, iam Episcopum Mediensem.

Helenopolitanum in Bithynia, Adalbertum Tomaka, Auxiliarem R. P. D. Francisci Barda, Episcopi Premisliensis Latinorum.

Malacensem, Hadrianum Delvals.

Signinum, Fulvium Tessaroli.

Sancti Thomae de Meliapor, Carolum de Sà Fragoso.

Coccinensem, Abilium Vas das Neves.

Claromontanum, Gabrielem Piguet.

Engolismensem, Ioannem Baptistam Megnin.

Pictaviensem, Eduardum Mesguen.

Trecensem, Iosephum Heintz.

Elnensem, Henricum Bernard.

Chalcidensem, Gallum Steiger, Abbatem *nullius* de Peramiho.

Petnelissensem, Ioachimum Ammam, Abbatem *nullius* de Ndanda.

Berenicensem, Alfonsum Matthijsen, primum Vicarium Apostolicum Lacus Alberti in Africa Centrali.

Amathusium in Palaestina, Guillelmum Cobben, Vicarium Apostolicum de Finlandia.

Prusiensem, Rodulfum Orler, Vicarium Apostolicum de Bahr-el-Ghazal.

Calydonicnsem, Hermannum Schoppelrey, Vicarium Apostolicum de Sinyangchow.

Jaurinensem, Stephanum Breyer, iam Episcopum tit. Trisipensem.

Denique Beatissimus Pater ratam se habere dixit electionem in Synodo Episcoporum Melchitarum canonice factam R. P. D. Agapii Naoum ad Ecclesiam metropolitanam Tyrensem.

III. – POSTULATIO PALLII

Posthaec per legitimum Procuratorem factam postulationem Pallii pro Ecclesia cathedrali Claromontana (ex privilegio) benignissime admisit.

II

CONSISTORIUM PUBLICUM

Secreto Consistorio feliciter absoluto, fuit in continenti Consistorium publicum pro solemni peroratione Causarum Beatorum Ioannis Bosco et Pompilii M. Pirrotti, confessorum, sacerdotum, et Beatarum Michaelae a Ssmo Sacramento, virginis, Ludovicae de Marillac, viduae Le Gras, de quibus supra.

Praestita itaque de more a Reverendissimis Patribus Cardinalibus Beatissimo Patri obedientia, Illmi Domini Ioannes Guasco, Christophorus Astorri, Augustinus Lenti et Robertus Mucci, Sacrae Congregationis Aulae Advocati, relatis breviter vita et miraculis Beatorum confessorum, ac Beatae virginis Beataeque viduae, pro earumdem Canonizatione respective institerunt.

Quibus in genua provolutis, R. P. D. Antonius Bacci, Apostolicarum Litterarum ad Principes Secretarius, stans a sinistris Pontificalis Solii, cappa indutus, Sanctitatis Suae nomine his verbis respondit.

« Quam pro amplissimo vestro munere digne perorastis causam, ea profecto eiusmodi est, ut Summi Pontificis mentem ad assentiendum summopere commoveat. Etenim Beati caelites, de quibus agitis, quamquam instar caeli siderum alii alio splendore in Ecclesiae fastis enitent, omnes tamen ita virtutum laudibus excellunt, ita mirabilibus signis per eos a Deo patratis refulgent, ut quantum possit ac valeat ad sanctissime conformandos animos, ad resque praeclare agendas divinae Redemptionis opus, luculenter inde patefiat. Id siquidem egregie praestitere Beati confessores Ioannes Bosco et Pompilius Maria Pirrotti, qui non modo ad summum sanctitatis fastigium omni nisu contenderunt, sed etiam, pro sua cuiusque temporum condicione, iuventutem praesertim christianis praeceptis christianisque moribus instituentes, ad Iesu Christi regnum per se per suos amplificandum tantopere elaborarunt. Id praestiterunt itidem Michaela ab Augusto Sacramento ac Beata Ludovica de Marillac, quae turbulentissimis aetatis suae temporibus, cum divinae potissimum caritatis muneribus ac solaciis indigerent homines, tam sollertem atque impensam ad eam assequendam deducendamque in usum dederunt operam, ut nullum prorsus esset aerumnarum genus ab iisdem neglectum, quaelibet vero corporum animorumque infirmitas pro facultate relevata.

« Cur igitur non exoptet Sanctitas Sua, Beatos hos caelites sanctitudinis diademate decorare, eosque omnibus ad intuendum ad imitandum proponere? — Vult tamen ut in re sane gravissima, quae cum intemerata catholicae religionis integritate arcte coniungitur, tradita a maioribus instituta

nulla ex parte praetermittantur. Quapropter necessarium autumat, antequam inviolati magisterii sui sententiam dicat, semipublicum, quod vocant, haberi Consistorium, in quo et Purpuratos Patres et eos omnes, qui aderunt, Patriarchas, Archiepiscopos et Episcopos iudicium cuiusque suum de more rogabit. Atque per me interea vos admonet universos ut, ad uberiorem sibi impetrandam superni luminis copiam, Sanctum Paraclytum Spiritum adprecemini ».

Posthaec Beatissimus Pater, Apostolicam benedictionem solemniter impertiens, concionem dimisit.

CONSTITUTIO APOSTOLICA

URBIS

DE NOVAE S. ROBERTI BELLARMINO PAROECIAE IN REGIONE VULGO « PARIOLI » ERECTIONE.

PIUS EPISCOPUS
SERVUS SERVORUM DEI
AD PERPETUAM REI MEMORIAM

Quae maiori religionis incremento aeternaeque omnium christifidelium saluti, eorum potissimum, qui fere sub oculis Nostris commorantur, prospere et bene eveniant, ea sedulo studio decernere Nos admonet supremi apostolatus quo fungimur officium. Iamvero cum nostra hac aetate tantus in Almae Urbis extremis regionibus domorum incolarumque numerus creverit, novas illic paroecias erigere et canonice constituere prorsus necessarium visum est. In vasta quoque inter Flaminiam et Salariam vias regione, vulgo *Parioli* nuncupata, plura fidelium millia suum in praesens fixerunt domicilium ac propterea novum ibi, Dei favente gratia, ad spiritualia iis subsidia facilius procuranda, exstrui templum coeptum est, divi Roberti Bellarmino Cardinalis et Ecclesiae Doctoris nomine dicandum. Nos itaque haec considerantes, conlatis cum dilecto filio Nostro Francisco titulo S. Mariae Novae S. R. E. Presbytero Cardinale Marchetti Selvaggiani, Nostro in Urbe Vicario in spiritualibus generali, consiliis, obtento vel suppleto, quatenus opus sit, quorum intersit, vel eorum qui sua interesse praesumant consensu, omnibus mature perpensis, de Apostolicae potestatis plenitudine, novam in regione illa paroeciam erigere statuimus. Quare a finitimis S. Teresiae et S. Crucis in via Flaminia paroeciis territorium avellimus ac seiungimus ab eodem Cardinale Vicario Nostro definiendum,

atque ex eo novam ac distinctam paroeciam, S. Roberti Bellarmino nuncupandam, suprema Nostra auctoritate, erigimus et canonice constituimus; illamque, derogantes, quatenus opus sit, regulis vel peculiaribus constitutionibus, quibus Societatis Iesu alumni ecclesiastica beneficia recipere prohibentur, *pleno iure* in perpetuum committimus praefatae Societati, cuius flagrans in animarum salutem studium certissimos Nos facit non modo illam ad paroecialem curam omni qua par est diligentia incumbere, verum etiam S. Roberti Bellarmino quod supra diximus templum, tum sacerdotum frequentia tum sacrarum supplicationum splendore, magis ac magis in dies ita micare posse, ut templum ipsum florentissimae spiritualis vitae fons et centrum, Deo auctore, sit futurum. Novae autem ita erectae paroeciae ecclesiam paroecialem sacram hanc aedem, etsi nondum perfectam, divi Roberti Bellarmino titulo Deo dicandam, decernimus ac declaramus; simulque concedimus ut, donec templum illud perfectum fuerit, in eius crypta divina mysteria et sacrae functiones meliore quo fieri possit modo interea peragantur. Eidem insuper paroeciali ecclesiae eiusque pro tempore parochis omnia concedimus iura, insignia, privilegia et praerogativas, quibus ceterae paroeciales Urbis ecclesiae earumque parochi iure communi vel legitima consuetudine fruuntur et gaudent; eisque pariter onera omnia et obligationes imponimus, quibus ceteri Romae curiones subiciuntur: atque peculiare eis onus imponimus duos saltem coadiutores habendi, qui in pastoralibus muneribus obeundis validum ipsis praestent adiumentum. Pro eiusdem vero paroeciae dotatione, honestaque parochi eiusque vices gerentium substentatione, praeter domum paroecialem, congruam Nos ipsi dotem assignabimus.

Quibus omnibus ut supra dispositis, ad eadem omnia exsecutioni mandanda, quem supra diximus dilectum filium Nostrum in Urbe Cardinalem Vicarium deputamus, cui propterea necessarias et opportunas concedimus facultates etiam subdelegandi, ad effectum de quo agitur, alium virum in ecclesiastica dignitate vel officio constitutum, cum potestate controversias dirimendi in exsecutionis actu quomodolibet orituras; eique onus imponimus authenticum peractae exsecutionis exemplar redigendi et in Vicariatus tabulario illud asservandi. Volumus quoque ut harum Litterarum transumptis etiam impressis, manu tamen alicuius notarii publici subscriptis ac sigillo viri in ecclesiastica dignitate vel officio constituti munitis, eadem prorsus tribuatur fides, quae hisce Litteris Nostris tribueretur si originaliter exhibitae vel ostensae forent. Non obstantibus, quatenus opus sit, regulis in synodalibus, provincialibus, generalibus, universalibusque Conciliis editis, aliisque constitutionibus et ordinationibus Apostolicis, vel quavis alia firmitate roboratis statutis, consuetudinibus ceterisque contrariis

quibuslibet, etiam specialissima mentione dignis, quibus omnibus per praesentes auctoritate Apostolica derogamus. Nemini autem has Litteras Nostras dismembrationis, erectionis concessionis, statuti, mandati, derogationis et voluntatis Nostrae infringere, vel eis contraire liceat. Si quis autem ausu temerario hoc attentare praesumpserit, indignationem omnipotentis Dei ac beatorum Petri et Pauli, Apostolorum Eius, se noverit incursurum.

Datum Romae apud S. Petrum, anno Domini millesimo nongentesimo trigesimo tertio, die decimatertia mensis Maii, in festo S. Roberti Bellarmino, Pontificatus Nostri anno duodecimo.

Fr. TH. P. Card. BOGGIANI
Cancellarius S. R. E.

F. Card. MARCHETTI SELVAGGIANI
Vicarius Generalis Sanctitatis Suae

Ioseph Wilpert, *Decanus Collegii Protonot. Apostolicorum.*
Vincentius Bianchi-Cagliesi, *Protonotarius Apostolicus.*

Loco ✠ Plumbi

Reg. in Canc. Ap., vol. XLVII, n. 57. – G. Stara Tedde.

LITTERAE APOSTOLICAE

I

ERIGITUR IN VICARIATUM APOSTOLICUM PRAEFECTURA DE SINYANGCHOW IN SINIS.

PIUS PP. XI

Ad futuram rei memoriam. — Ea omnia, quae catholicae fidei magis magisque propagandae faciant, ut supremum officium Nostrum postulat, iugi studio providere satagimus. Iamvero cum praefectura apostolica de Sinyangchow, in Sinis, quam sex abhinc annis curis sodalium Societatis Divini Verbi demandavimus, optima in re catholica incrementa, Deo iuvante, susceperit, Moderator generalis praedictae Societatis Nos enixe rogavit, ut eandem praefecturam ad potiorem vicariatus gradum eveheremus. Nos autem, collatis consiliis cum venerabilibus fratribus Nostris Sanctae Romanae Ecclesiae Cardinalibus Sacrae Congregationi de Propaganda Fide praepositis, omnibusque rei momentis mature perpensis, oblatas Nobis preces exaudire libenter decrevimus. Quare motu proprio, certa scientia ac matura deliberatione Nostris deque apostolicae Nostrae potestatis plenitudine, praesentium Litterarum tenore, praefecturam apostolicam de Sinyangchow ad ampliorem dignitatem

vicariatus apostolici, eodem servato nomine, evehimus. Porro statuimus, ut territorium praedicti vicariatus apostolici sub-praefecturas civiles de Sinyangchow, Loshan, Kwangshan, Shangcheng, Kushih, Sihsien, Kwangchow, Chengyang, Sintsai, Junan, Shangtsai, Hiangcheng, Shenkiu complectatur, atque curis praedictae frugiferae Societatis Divini Verbi concreditus maneat.

Haec edicimus, statuimus, decernentes praesentes Litteras firmas, validas atque efficaces semper exstare ac permanere; suosque plenos atque integros effectus sortiri et obtinere; illisque ad quos spectant, sive spectare poterunt, nunc et in posterum amplissime suffragari; sicque rite iudicandum esse ac definiendum, irritumque ex nunc et inane fieri, si quidquam secus super his, a quovis, auctoritate qualibet, scienter sive ignoranter attentari contigerit. Contrariis non obstantibus quibuslibet.

Datum Romae apud Sanctum Petrum, sub anulo Piscatoris, die XXV mensis Aprilis, anno MDCCCCXXXIII, Pontificatus Nostri duodecimo.

E. Card. PACELLI, *a Secretis Status*.

II

DISMEMBRATO TERRITORIO E VICARIATIBUS APOSTOLICIS DE BANGUEOLO ET DE NYASSA IN AFRICA CENTRALI ERIGITUR MISSIO SUI IURIS DE LOANGWA.

PIUS PP. XI

Ad futuram rei memoriam. — Quae catholico nomini magis latiusque propagando utilia Nobis videantur, sollicito studio et vigilanti cura providere satagimus, prout exigit supremi Apostolatus munus, quo in terris fungimur. Quamobrem cum venerabilis frater Arcturus Hinsley, Archiepiscopus titularis Sardianus, Delegatus Apostolicus in Africa, a Nobis instanter expostulaverit, ut pars quaedam territorii a vicariatibus apostolicis de Bangueolo et de Nyassa, in Africa centrali, Patribus Societatis Missionariorum Africae concreditis, distraheretur, et in novam Missionem sui iuris erigeretur ut christianae fidei progressui in praedictis territoriis aptius provideretur, huiusmodi votis concedendum benigne censuimus. Quare collatis consiliis cum venerabilibus fratribus Nostris Sanctae Romanae Ecclesiae Cardinalibus negotiis Propagandae Fidei praepositis, omnibusque rei adiunctis attente perpensis, motu proprio, certa scientia ac matura deliberatione Nostris, deque apostolicae Nostrae potestatis plenitudine, praesentium Litterarum tenore, e vicariatu apo-

stolico de Bangueolo plagam quae ad meridiem et ad orientem vertit, a vicariatu vero de Nyassa illam quae ad septemtrionem, separamus sive seiungimus, et ex hoc territorio sic separato seu diviso novam missionem sui iuris, cui nomen facimus « de Loangwa », quamque curis committimus praedictae Societatis Missionariorum Africae, erigimus atque constituimus. Limites vero huiusmodi Missionis sui iuris hi sunto: ad orientem lacus Nyassae; ad meridiem fines civiles provinciae septentrionalis et protectoratus de Nyassaland, limites districtus de Fort-James usque ad flumen Loangwa, huiusque fluminis cursus; ad occidentem praefectura apostolica de Broken-Hill et fines Congi belgici; ac septentrionem flumen Chambezi usque ad lacum ubi illud inflectitur; deinde iidem limites ac districtus de Isoka usque ad fines vicariatus apostolici de Tanganika; fines denique huiusmodi vicariatus usque ad praedictum lacum Nyassae.

Haec volumus, mandamus, edicimus, decernentes praesentes Litteras firmas, validas atque efficaces iugiter exstare ac permanere; suosque plenos atque integros effectus sortiri atque obtinere; illisque ad quos spectant, sive spectare poterunt, amplissime suffragari; sicque rite iudicandum esse ac definiendum, irritumque ex nunc et inane fieri si quidquam secus super his, a quovis, auctoritate qualibet, scienter sive ignoranter attentari contigerit. Non obstantibus contrariis quibuscumque.

Datum Romae apud Sanctum Petrum, sub anulo Piscatoris, die XXIII mensis Maii, an. MDCCCCXXXIII, Pontificatus Nostri decimosecundo.

E. Card. PACELLI, *a Secretis Status*.

III

FINES IMMUTANTUR VICARIATUS APOSTOLICI DE ANTSIRABÈ

PIUS PP. XI

Ad futuram rei memoriam. — Catholicae fidei provehendae studium, quo continenter urgemur, efficit ut ea omnia quae ad sacras Missiones pertinent, peculiari cura tractemus. Quapropter cum venerabiles fratres Ordinarii vicariatuum apostolicorum sive de Tananariva, sive de Antsirabè in insula Madagascar nuper a Nobis expostulaverint ut fines mutarentur quibus ad septemtrionem circumscripsimus anno MDCCCCXVIII tunc erectam praefecturam apostolicam de Betafo, quam ad gradum vicariatus apostolici postea evexeimus, novo indito nomine de Antsirabè, oblatis Nobis precibus benigne annuere censuimus, eo quod memorati fines septemtrionales locorum positioni minus respondeant. Quare, collatis consiliis

cum venerabilibus fratribus Nostris Sanctae Romanae Ecclesiae Cardinalibus Sacrae Congregationi de Propaganda Fide praepositis, omnibusque rei momentis attente perpensis, motu proprio, certa scientia ac matura deliberatione Nostris, deque apostolicae Nostrae potestatis plenitudine, praesentium Litterarum tenore, statuimus ut in posterum limites vicariatus apostolici de Antsirabè ad septemtrionem versus hi sint: gradus XIX latitudinis australis a mari Mozambiquensi ad fines provinciae civilis de Itasy orientem versus; dein limites meridionales eiusdem provinciae usque ad flumen Kitsamby, exinde fines septemtrionales districtuum civilium de Faratsiho et de Manalalondo, dein fines orientales de Faratsiho usque ad altitudinem urbis eiusdem nominis, ex quo puncto usque ad fines occidentales provinciae civilis de Vatomandry, linea quae sequitur flumina de Onivè et Kelilalina.

Haec volumus, mandamus, edicimus, decernentes praesentes Litteras firmas, validas atque efficaces iugiter exstare ac permanere; suosque plenos atque integros effectus sortiri atque obtinere; illisque ad quos spectant, vel in posterum spectare poterunt, amplissime suffragari; sicque rite iudicandum esse ac definiendum; irritumque ex nunc et inane fieri, si quidquam secus super his, a quovis, auctoritate qualibet, scienter sive ignoranter attentari contigerit. Contrariis non obstantibus quibuscumque.

Datum Romae apud Sanctum Petrum, sub anulo Piscatoris, die XXIII mensis Maii, an. MDCCCCXXXIII, Pontificatus Nostri duodecimo.

E. Card. PACELLI, *a Secretis Status.*

EPISTOLAE

I

AD EM̃UM P. D. MICHAELEM EPISCOPUM TUSCULANUM S. R. E. CARDINALEM LEGA, PRAEFECTUM S. C. DE SACRAMENTORUM DISCIPLINA, DENA AB INITO SACERDOTIO EXPLENTEM LUSTRA.

PIUS PP XI

Venerabilis frater Noster, salutem et apostolicam benedictionem. — Quum perlibenter cognoverimus, te, proximo festo die ex nomine tuo, dena ab inito sacerdotio lustra fauste celebraturum, id laeto quidem animo tibi gratulamur, meritasque Deo, bonorum omnium Largitori, gratias tecum agimus et habemus. Profecto tot memoria beneficiorum, quae per sacrum Ordinem in te divinitus conlata sunt, simulque rerum recordatio, quas egregie peregisti, tibi tuisque periucunda continget. Inde enim a su-

scepto sacerdotio, ipse statim ingenium, vires, studium operamque omnem in Ecclesiae famulatum proximorumque utilitatem contulisti, ac tua virtute in illo praesertim enituisti laboris honorisque campo, qui ad Ecclesiae ius ac forum pertinet, quum in Pontificio Seminarii Romani Athenaeo ius canonicum tradendo, tum causis agendis definiendisque in Sacrae Romanae Rotae Tribunali, cui quidem, tamquam Auditorum Decanus, sedulo diuque praefuisti. Huius autem industriae navitatisque tuae praeclara exstant documenta ipsa a te conscripta de iure volumina. Haec quidem ac cetera tua in Ecclesiam promerita Romani Pontifices Decessores Nostri plane agnoscentes, te muneribus et honoribus exornarunt amplissimis. Nos vero Ipsi, qui usque a Pontificatus Nostri exordiis testes sumus de sollertia ac studio, quibus non solum in Sacra Congregatione de Sacramentorum disciplina, cui praees, sed in aliis quoque Patrum Purpuratorum Consiliis partes tibi demandatas assidue alacriterque impleas, atque probe novimus qua prudentia ac sollicitudine Tusculanae dioecesi, quam tibi concredidimus, modereris, proximam nacti opportunitatem, te, venerabilis frater Noster, debita laude publice libenterque afficimus, et, communem laetitiam cumulare volentes, faustitatem tuam paternis votis omnibusque prosequimur. Quapropter Deum clementissimum exoramus, ut, ipso Principe militiae Angelorum deprecatore, te seros in annos, meritorum similiter plenos, ad Ecclesiae utilitatem gloriamque benigne sospitare velit. Caelestium interea munerum praenuntia, simulque dilectionis Nostrae testis apostolica esto benedictio, quam tibi, venerabilis frater Noster, propinquis amicisque tuis, nec non laborum tuorum sociis cunctisque fidelibus, pastorali tuae vigilantiae commissis, peramanter in Domino impertimus.

Datum Romae apud Sanctum Petrum, die XIV mensis Septembris, anno MDCCCCXXXIII, Pontificatus Nostri duodecimo.

PIUS PP. XI

II

AD EM̃UM P. D. CAROLUM DALMATIUM TIT. S. EUSEBII S. R. E. PRESB. CARD. MINORETTI, ARCHIEPISCOPUM IANUENSEM, OB L NATALEM SACERDOTII EIUS, OCTAVO SIMUL IMPLETO SAECULO AB EVECTA DIOECESI IN METROPOLITANAM.

PIUS PP. XI

Dilecte fili Noster, salutem et apostolicam Benedictionem. — Nobilissima, cui praesides, Ecclesia, dum octavum impletum saeculum, ex quo metropolitana dignitate est insignita, sollemni pompa proxime recolet,

tibi ipse dena lustra ab initio sacerdotio feliciter peragenti, ut libenter audivimus, communem gratulationem effusamque laetitiam significabit; et iure quidem meritoque, quum nota sint planeque comperta praeclara tua promerita, quae a primaevo iuventutis flore adhuc tibi comparasti, munera praesertim sive magistri sive parochi antea gerens, Ecclesiaeque deinde Cremensis et istius tanti ponderis ac splendoris gubernacula tenens. Neque minus profecto tua virtus in scribendo docendoque eluxit, quum rei philosophicae ac theologicae aut oeconomicae socialique studiose vacasti, ipsis ephemeridibus coetibusque catholicis summa sedulitate praesidendo aut egregiam operam navando. Haec quidem praeclare gesta clarissimasque virtutes iucunda complectentes memoria, Nos, qui plura tibi existimationis ac benevolentiae Nostrae iam dedimus testimonia, maxime quum te laeti romanae purpurae splendore decoravimus, hanc novam feliciterque oblatam faustitatis tuae occasionem praetermittere nolumus, quin gratulantis tibi animi Nostri sensus suaviter aperiamus. Quapropter sacra illa sollemnia quae proxime istic peragentur, tum in metropolitanae istius sedis honorem, tum praecipue in laudem sollertis ipsius Metropolitae, prima sacerdotii gaudia iubilari hoc anno redintegrantis, summa Nostra voluntate participamus, vehementerque a Deo efflagitamus, ut ipse, dilecte fili Noster, longum adhuc in aevum sanus integerque serveris, et fidelium grex tuae vigilantiae commissus gratiarum calestium copia salutariumque fructuum ubertate locupletetur. Interea, quum etiam acceperimus, iucundi eventus faustitate, consilium susceptum fuisse largiorem a fidelibus stipem colligendi ad novam Seminarii sedem opportuniore loco condendam, ut iubilare tibi donum offeratur, Nos, qui sacrae iuventutis institutionem ad christiani populi incrementum permagni facimus, tuos Nostrosque carissimos obsecramus filios, ut, pro sua quisque facultate, piis optatis liberaliter obsecundent. Hac enim ratione sciant ipsi stipem oblaturi, se et Nobis, sicut tibi, rem gratissimam facturos, et sibi ipsis universaeque archidioecesi praeclarum donum frugiferumque esse allaturos. Caelestium denique gratiarum conciliatrix praecipuaeque Nostrae dilectionis testis apostolica sit benedictio, quam tibi, dilcte fili Noster, tuo Episcopo Auxiliari cunctoque clero ac populo tibi commisso peramanter in Domino impertimus.

Datum Romae apud Sanctum Petrum, die I mensis Novembris, in festo omnium Sanctorum, anno MDCCCCXXXIII, Pontificatus Nostri duodecimo.

PIUS PP. XI

ACTA SS. CONGREGATIONUM

SACRA CONGREGATIO CONSISTORIALIS

I

BANIALUCENSIS-SEBENICENSIS

DE MUTATIONE FINIUM DIOECESIUM

DECRETUM

R. P. D. Iosephus Stephanus Garić, Episcopus Banialucensis, consentiente R. P. D. Hieronymo Maria Mileta, Episcopo Sebenicensi, Apostolicae Sedi supplices porrexit preces ut vicus *Bosanska Uništa*, pertinens ad paroeciam de *Bos. Grahovo* dioecesis Banialucensis, pro bono eiusdem vici fidelium, aggregaretur paroeciae de *Kijevo* dioecesis Sebenicensis.

Porro Ssmus Dominus Noster Pius div. Prov. Pp. XI, rei opportunitate perpensa, de consulto quoque Emi ac Rmi D. Card. Praefecti Sacrae Congregationis de Propaganda Fide, a qua dioecesis Banialucensis dependet, nec non praehabito favorabili voto R. P. D. Hermenegildi Pellegrinetti Archiepiscopi titularis Adanensis et Nuntii Apostolici in Iugoslavia, oblatas preces benigne excipiendas decrevit.

Quapropter vi praesentis Consistorialis decreti statuit ut praefatus vicus *Bosanska Uništa* a paroecia de *Bos. Grahovo* et a dioecesi Banialucensi avellatur atque paroeciae de *Kijevo*, ad dioecesim Sebenicensem pertinenti, perpetuo uniatur, mutatis hac ratione finibus earumdem dioecesium.

Ad haec autem exsecutioni mandanda, Sanctitas Sua deputare dignata est praefatum R. P. D. Hermenegildum Pellegrinetti, eidem tribuens facultates ad id necessarias et opportunas etiam subdelegandi, ad effectum de quo agitur, quemlibet virum in ecclesiastica dignitate constitutum, eidem facto onere mittendi intra sex menses ad hanc Sacram Congregationem Consistorialem authenticum exemplar peractae exsecutionis actus.

Datum Romae, ex aedibus Sacrae Congregationis Consistorialis, die 21 Iulii 1933.

Fr. R. C. Card. Rossi, *a Secretis*.

L. ✠ S.

V. Santoro, *Adsessor*.

II

PROVISIO ECCLESIARUM

Sanctissimus Dominus Noster Pius divina Providentia Papa XI, successivis decretis Sacrae Congregationis Consistorialis, singulas quae sequuntur Ecclesias de novo Pastore dignatus est providere, nimirum:

21 Novembris 1933. — Cathedrali nuper erecta eccclesiae Barranquillensi, praefecit R. D. Aloisium Callistum Leiva Charry, presbyterum dioecesis Garzonensis.

25 Novembris. — Cathedrali Ecclesiae Premisliensi Latinorum, R. P. D. Franciscum Barda, hactenus Episcopum titularem Mediensem.

— Titulari episcopali Ecclesiae Helenopolitanae in Bithynia, R. D. Adalbertum Tomaka, canonicum capituli cathedralis Premisliensis Latinorum, quem deputavit Auxiliarem R. P. D. Francisci Barda Episcopi eiusdem dioecesis.

1 Decembris. — Cathedrali Ecclesiae Signinae, R. D. Fulvium Tessaroli, Archipresbyterum-parochum S. Antonii in oppido *Canneto sull'Oglio*, dioecesis Mantuanae.

4 Decembris [1] — Cathedrali Ecclesiae S. Thomae de Meliapor, R. D. Carolum de Sà Fragoso.

— Cathedrali Ecclesiae Coccinensi, R. D. Abilium Vas das Neves.

7 Decembris. — Cathedrali Ecclesiae Claromontanae, R. D. Gabrielem Piguet, Vicarium generalem dioecesis Augustodunensis.

— Cathedrali Ecclesiae Engolismensi, R. D. Ioannem Baptistam Megnin, Vicarium generalem dioecesis Molinensis.

— Cathedrali Ecclesiae Pictaviensi, R. D. Eduardum Mesguen, Archipresbyterum cathedralis ecclesiae Corisopitensis.

— Cathedrali Ecclesiae Trecensi, R. D. Iosephum Heintz, Archipresbyterum loci vulgo *Mezières*, archidioecesis Rhemensis.

— Cathedrali Ecclesiae Elnensi, R. D. Henricum Bernard, parochum in dioecesi Claromontana.

13 Decembris. — Cathedrali Ecclesiae Jaurinensi, R. P. D. Stephanum Breyer, hactenus Episcopum tit. Trisipensem.

29 Decembris. — Cathedrali Ecclesiae Gerundensi, R. D. Iosephum Cartaña Inglés, Archipresbyterum metropolitanae ecclesiae Tarraconensis.

[1] Sic corrigendum in praecedentis vol. p. 492.

III

DESIGNATIONES PRO APPELLATIONE

Iuxta can. 1594 § 2 Codicis iuris canonici, Emus ac Rmus Dñus Eustachius Ilundain et Esteban, Cardinalis Archiepiscopus Hispalensis, designavit pro appellatione in secunda instantia tribunal Ordinarii Cordubensis.

Quam designationem Ssmus Dominus Noster in Audientia diei 25 Novembris 1933, Emo Cardinali Secretario concessa, benigne approbare dignatus est.

Item Emus Archiepiscopus Westmonasteriensis designavit semel pro semper ad normam can. 1594 § 2, pro appellationibus a suo tribunali, Ordinarium Cardiffensem,

Archiepiscopus Sancti Bonifacii, ad eundem effectum Ordinarium Winnipegensem.

Quas designationes Ssmus Dominus Noster per rescripta Sacrae Congregationis Consistorialis diei 16 Decembris 1933 adprobare dignatus est.

SACRA CONGREGATIO CONCILII

TARVISINA

OPTIONIS DOMORUM

Die 10 decembris 1932

SPECIES FACTI. — Ab antiquissimis iam temporibus Capitulum ecclesiae cathedralis Tarvisinae aliquot in usum canonicorum privatas domus possidet, quarum assignatio regitur iure optionis, ad normam constitutionum capitularium, quae non semel postremis his temporibus immutatae sunt. Antiquiores, anno 1858 typis editae et a Pio IX approbatae, quae in novam formam vetera statuta annorum 1342 et 1432 redegerunt, ordinem optionis et in praebendis et in domibus ita describunt: « Ordo in optionibus hic esto: Decanus, ut ut non antiquior, ceteris, ratione dignitatis, primus eligat; alii deinceps ordine possessionis, ita ut nemo optare possit, nisi qui praecedat, ius suum non exerceat ». Quae praescriptio ad literam transcripta est in alia earundem constitutionum editione, anno 1905 typis edita.

At anno 1914, aucta a Pio Pp. X pluribus privilegiis ecclesia cathedrali, pluribusque ob rerum vicissitudines obsoletis, novae conditae sunt constitutiones, ab eodem Pontifice approbatae. In his ordo optionis qui antea in praebendis et in domibus unus idemque erat, nunc scinditur. Et quoad domos statuitur: « Sunt enim quinque proprio nomine domus, quarum usus canonicis munere antiquioribus datur, si optent »; quod praescriptum sanxerunt et novissimae constitutiones, quae anno 1921 ad Codicem aptatae sunt.

Exinde, cum de hoc iure praecedentiae Decani ratione dignitatis in domorum optione novissimae constitutiones sileant, praesens quaestio orta est, num, nempe, his attentis, ius illud peremptum sit.

ANIMADVERSIONES.— Si spectetur, quo consilio constitutiones anni 1914 exaratae sunt, nullum dubium esse videtur quin vetus hac de re praescriptum abolitum fuerit. Etenim, cum ob rei publicae mutationem, plura in antiquis constitutionibus obsoleta viderentur, et nonnulla privilegia amissa et legum capita abrogata, ipsaeque canonicorum oeconomicae conditiones deteriores factae sint, nova necesse fuit condere statuta, quae vetera, tamquam nova lex, reformarent. Hoc edicitur in ipso constitutionum anni 1914 prooemio: « Plures hodie sunt causae quamobrem eadem statuta ex parte emendanda videantur ».

His attentis, si statuta novissime condita, lectionem veterum constitutionum corrigendo, de iure praecedentiae Decani nihil habent, recte arguitur ius illud Capitulum immutare intendisse, ut legitur in Reiffenstuel (lib. I, tit. II *De const.*, § 19, n. 491): « Nova lex, seu constitutio Principis tollit priorem sibi directe contrariam, etiamsi de ipsa non faciat mentionem ». Nec ius ipsum firmatum fuisse videtur consuetudine, si qua sit ab anno 1914 usque in praesens invecta, quae nec constans est, nec ob brevis temporis lapsum legitima.

At contra, in primis animadvertere praestat optionem de qua agitur, non esse reprobatam canone 396 § 2 Codicis I. C., cum, iure quo utimur, prohibitae non sint optiones « ad domos, praedia aliaque a praebendis canonicalibus distincta » (Commissio Pontif., die 17 Februarii 1930).

Quod factum spectat, patet indubie ius praecedentiae Decani in subiecta materia pervetustum esse, idque ratione dignitatis sibi quaesitum, quae causa et nunc exstat, quia et nunc « prima Collegii dignitas est Decanus ». Iam enim a saeculo XIV hoc iure Decanum potitum esse eruitur ex constitutionibus anni 1858, quae, si substantiam spectes, eaedem sunt ac vetera Capituli Tarvisini statuta, in novam formam redacta: « Leges ita compositae — ita in his constitutionibus — primum anno 1342 deinde

anno 1432, eodem contextu, Apostolicae Sedis confirmationem obtinuerunt », et hac ratione concinnatae sunt, « ut, salva antiquarum legum substantia, nova in omnibus forma ac novus ordo adhiberetur ». Quapropter in plerisque constitutionum articulis, antiquae legis capitum notulae in margine adiectae sunt: quod est in capite III, art. 4, de hoc iure Decani pertractante.

Agitur proinde de iure in cuius possessione centenaria vel immemoriali Decanus est, quaeque praesumptionem inducit concessi privilegii Apostolici, ad normam canonis 63 § 2: « Possessio centenaria vel immemorabilis inducit praesumptionem concessi privilegii ». Et « privilegium, nisi aliud constet, censendum est perpetuum » (can. 70), nisi expresse ab auctoritate ecclesiastica fuerit revocatum, de quo in casu non constat.

Accedit praxis et observantia, et ipsa immemorialis, qua ius illud roboratur; observantia autem « in omni materia reputatur optima interpres, magis vero ac peculiariter in ista praecedentiae » (De Luca, *De praeemin.*, disc. 23, n. 11).

Silentium proinde recentiorum constitutionum, his perpensis, nihil operatur, praesertim si animadvertatur quod haud peremptorie constet mentem Capituli in iis condendis fuisse ius illud abrogandi. Rogati enim ut hanc mentem panderent ii, qui anno 1914 in novam formam constitutiones redegerunt, nullam probabilem dixerunt rationem de hac mutatione inducta, nec ullam fuisse hac de re disputationem declararunt, rati quod Decano, ob sui ipsius dignitatem, tamquam Praesidi Capituli, hoc ius ex se ipso competeret, quin expresse illud memorare opus esset.

Tandem, perquisitis Capituli regestis, constat postremis quoque his temporibus Decanum ceteros canonicos praeivisse in iure optionis in *ecclesiam*, in *domum*, in *clausuram*.

Resolutio. – His omnibus perpensis, in Congregatione plenaria diei 10 Decembris 1932, dubio proposito:

An Decano Capituli cathedralis Tarvisini ratione dignitatis ius praecedentiae competat in optione domorum super ceteros canonicos, in casu.

Emi Patres responderunt:

Affirmative.

Facta autem de his Ssmo Dño nostro Pio div. Prov. Pp. XI relatione, per Secretarium huius Sacrae Congregationis in audientia diei 16 Decembris 1932, Sanctitas Sua hanc resolutionem approbare et confirmare dignata est.

I. Bruno, *Secretarius*.

SACRA CONGREGATIO RITUUM

I

LYCIEN. SEU BENEVENTANA

CANONIZATIONIS B. POMPILII MARIAE PIRROTTI A SANCTO NICOLAO, CONFESSORIS SACERDOTIS PROFESSI ORDINIS CLER. REG. PAUPERUM MATRIS DEI SCHOLARUM PIARUM.

SUPER DUBIO

An et de quibus miraculis constet post indultam eidem Beato ab Apostolica Sede venerationem in casu et ad effectum de quo agitur.

Illud fuit S. Iosephi Calasanctii singulare in Ecclesiam et civilem societatem meritum, quod ad populares pro puerorum christiana institutione exercendas scholas novam religiosam Societatem, hoc peculiari praefixo saluberrimo fine, primus omnium condiderit: quae Romae saeculo XVII ineunte primum orta, aerumnosis superatis vicissitudinibus, late postea per Italiam atque Europam universam propagata est. Huius Calasanctianae familiae lectissimus flos ac nobile ornamentum B. Pompilius Maria Pirrotti exstitit, qui saeculo XVIII decurrente sanctitatis laude excelluit. Ortus is est anno 1710, honestissimo genere, Calvoduni, vulgo *Montecalvo* in Hirpinis, intra Beneventanae archidioeceseos fines; supremum vero diem in oppido Campi, Lycien. dioecesis in Salentinis, anno 1766 obiit, aetatis suae quinquagesimo septimo. Innocentissime transacta adolescentia et mature Calasanctiano ordini adlectus, per totum vitae cursum, qua pueros in scholis docendo, qua populis late per Italiam verbum Dei praedicando, mirum apostolatum exercuit, quem insigni vitae sanctitate, iugi corporis mortificatione atque assiduo orationis studio aluit et roboravit.

Dum in terris ageret, tanta erat eius fama sanctitatis, ut incredibili studio ad eum audiendum populi frequentissimi accurrerent, immo et irruerent, ut olim turbae ad Iesum regnum Dei evangelizantem. Nec post beatam eius mortem haec fama deferbuit, sed in Italia praesertim meridionali vivida tanti viri memoria in benedictione perstitit.

Beatificationis honores die 26 Ianuarii anno 1890 a Leone XIII glor. mem. collati ei fuere, qui processibus huius causae instruendis, quum olim Beneventanae Delegationi praeesset, ipse interfuerat.

Quum autem post indultam Servo Dei venerationem nova miracula eius intercessioni tribuerentur, resumpta causa eiusdem Summi Pontificis auctoritate, Apostolici processus de duabus sanationibus, quae miraculo adscribendae videbantur, adornati sunt. Institutus est alter in Curia Illerdensi in Hispania, Neapoli alter: quorum legitima forma per huius Sacri Ordinis decretum die 10 Decembris anno 1900 probata est.

Mathildes Iruegas Carcamo y Abuin, in oppido *Tamarite* provinciae de Huesca in Hispania, bona eatenus valetudine usa, septimo aetatis anno infirmata est: ac post purulentam otitem infectivis febribus divexata et macie confecta, quadragesimo fere ab incepta infirmitate die, nempe decimotertio Decembris anni 1892, bronco-pulmonite catarrhali, una cum pleurite, repentino incursu correpta est. Morbus adeo flagravit, ut vix post tres dies, omni a medico curante relicta spe, animam iam agere videretur prope moritura puella. Tum vero eo supremo discrimine, postquam eius pater infirmae corpori tertio particulam ex B. Pompilii reliquiis admovit, omni cessante morbo, se bene valere puella, stupentibus qui aderant, edixit. Eadem die, decimasexta Decembris, accedens medicus omnia mortalis infirmitatis symptomata evanuisse mirabundus invenit; nec postea, quae subito convaluerat, eodem umquam morbo tentata est. Miraculum medicus a curatione conclamavit, eique Peritus qui dicebatur in hisce causis *ad opportunitatem* et duo, ut Peritiores, a Sacra Congregatione adlecti adstipulantur. Quorum uterque accurata trutina, cribrata quaqua-versus re, in memoratam morbi diagnosim et in miraculum asserendum in tam repentina et perfecta sanatione conveniunt.

Miraculum alterum Neapoli contigit. Dominica Maria Melisci, nubilis, quae inde a decimo sexto aetatis anno levi quodam tumore, parvae avellanicae nucis ad instar, in dextera mamilla per aliquot annos laboraverat, eius incommodum non amplius postea sensit, domesticisque curis bona fruens valetudine incumbebat. At non modico temporis spatio interiecto, repente, die decimaquarta Septembris anno 1891, aetatis suae circiter quadragesimotertio, in eadem mamilla vivo atque acuto perculsa dolore eam tumefieri conspicit. Quo turgore brevi crescente, accitus medicus duriorem grandiorisque molis in interna mamilla massam deprehendit, omnes neoplastici tumoris mali moris notas praeseferentem. Praescriptis, experimenti causa, nonnullis medicamentis, quae in irritum cessere, et nova post aliquot dies peracta inspectione, certior iam factus medicus de maligno tumore, ferro eum abscindendum suadet. Haeret prae metu infirma, ac in re trepida ad B. Pompilii opem implorandam fidens confugit. Tribus vel quatuor interiectis diebus, tumor, pluribus inspicientibus, inopinato evanuisse deprehenditur, cessante dolore. Quod aliquot post dies, instituto examine,

medicus a curatione, nullo praegressi tumoris invento vestigio, confirmat. Miraculum ipse agnoscit, duobus aliis in Neapolitana Curia accitis medicis consentientibus. Idem pariter periti omnes, qui apud hanc sacram Congregationem votum protulere, sentiunt.

Antepraeparatoria de his miraculis coram Rmo Cardinali Seraphino Cretoni fel. rec. Causae Ponente seu Relatore, die 22 Decembris mensis anno 1903 Comitia habita sunt; deque iisdem die 15 Ianuarii anno 1905 in Praeparatorio coetu iterum disceptatum est. Supervenientibus postea variis temporum difficultatibus, causa haec diu siluit. Novissime, facultate facta a Ssmo D. N., iterum causa examini subiecta est, ideoque nova altera Praeparatoria Congregatio habita est die 20 Iunii mensis vertentis anni: Generalis vero coram Eodem Ssmo D. N. die 7 mensis huius. In hac Rmus Cardinalis Alexander Verde, Causae Ponens seu Relator, dubium proposuit: *An et de quibus miraculis constet, post indultam eidem Beato venerationem, in casu et ad effectum de quo agitur.* Quotquot aderant Rmi Cardinales, Officiales et Consultores votum suum protulere. Ssmus benigne haec excepit: Suam autem sententiam interim Patrem luminum precaturus ad hanc diem proferre distulit, decimam secundam mensis huius, Dominicam vigesimam tertiam post Pentecosten. Arcessitis itaque Rmis Cardinalibus Camillo Laurenti, S. R. C. Praefecto, et Alexandro Verde, Causae Ponente seu Relatore, necnon R. P. Salvatore Natucci, Fidei Promotore generali meque infrascripto Secretario, iisque adstantibus, Eucharistico sacrificio religiosissime peracto, edixit: *Constare de duobus miraculis, B. Pompilio Maria Pirrotti intercedente, a Deo patratis:* videlicet: *de instantanea perfectaque sanatione tum Mathildis Iruegas Carcamo y Abuin a gravissima pleuro-pulmonite catarrhali, tum Mariae Melisci ab epitheliomate glandulari malignae indolis in ubere dextero exorto et quam celerrime in dies percrescente.*

Hoc autem decretum promulgari et in acta S. R. C. referri mandavit. Die 12 Novembris anno 1933.

C. Card. LAURENTI, *Praefectus.*

L. ✠ S.

A. Carinci, *Secretarius.*

II

VALENTINA IN HISPANIA

CANONIZATIONIS B. MARIAE MICHAËLAE A SS.MO SACRAMENTO FUNDATRICIS SORORUM A SANCTISSIMO SACRAMENTO ET CARITATE.

SUPER DUBIO

An et de quibus miraculis constet, post indultam eidem Beatae ab Apostolica Sede venerationem, in casu et ad effectum de quo agitur.

« Vanitas vanitatum et omnia vanitas » (Eccl. 1, 2) dicit Sapiens, quae divina verba ita auctor aurei libelli de Imitatione Christi evolvit: « Ista est summa sapientia per contemptum mundi tendere ad regna caelestia. Vanitas igitur est divitias perituras quaerere, et in illis sperare. Vanitas quoque est honores ambire et in altum se extollere » (Im. Chr., lib. I, c. I, 11-14). B. Maria Michaëla, e nobilissima gente hispanica, divitiis, quibus affluebat, vitae commodis honoribusque spretis, humillimo ministerio in perditarum aut periclitantium mulierum salutem totam se mancipavit, innumerasque animas in caulam Domini reduxit. Ut autem difficillimum hoc tamque salutare opus in aevum perseveraret, Sororum a Ssmo Sacramento et a Caritate Institutum fundavit, quod, per orbem diffusum, Beatae Matris vestigia persequitur.

Die 24 Augusti mensis anno Domini 1865 cholerica lue correpta Valentiae, quo, ut suis praesertim spiritualibus filiabus in eo discrimine opem et solamen praeberet, ultro accurrerat, piissime decessit aetatis suae anno quinquagesimoseptimo. Sanctitatis fama, quae viventem honestavit, ea vix demortua latissime diffusa est, non dubiis supernaturalibus signis accedentibus. Quapropter anno 1902 Leo XIII fel. rec. Commissionem introductionis causae sua manu signavit, servatisque de iure servandis, Ssmus D. N. Pius Papa XI Beatificationis honores die 7 Iunii mensis a. sacro 1925 eidem concessit. Eodem anno, resumpta ad Canonizationem causa, Apostolici processus super duabus miris sanationibus eius intercessione a Deo, ut ferebatur, patratis fuerunt adornati, de quorum vi iuridica die 4 Maii anno 1931 ab H. S. C. decretum est.

Hac alma in Urbe tribus abhinc annis prior sanatio evenit. Maria Iosepha Montaguti otite media purulenta chronica sinistrae auris laborabat una cum temporalis ossis carie, non sine endocranicae complicationis metu, quae atrocissimis doloribus eam divexabat. Morbus, medicorum iudicio, adeo erat gravis, ut chirurgica actio osseam cariem abscissura

necessaria visa sit. Omnia ad operationem parata, infirmae capilli ad hoc abrasi: ieiuna, uti assolet, pridie Maria permanet, de nocte B. Mariam Michaëlam invocat et quietum somnum capit. Stata hora die 16 Octobris anno 1930 ad aulam, in qua chirurgice pertractanda est, accedit; sed dum in eo sunt chirurgi ut manus apponant, perfecte sanatam stupentes inveniunt, et de hospitali eadem die dimittunt.

Duo periti physici sanationem fere post biennium perseverare testantur. Miraculo sanationem hanc unanimi consensu tres periti a S. C. adlecti, duo ex curantibus medici aliique sine ulla haesitatione tribuunt.

Soror Maria ad Nives, ex Instituto a B. Maria Michaëla fundato, an. 1919 ex Hispania, unde orta, ad S. Iacobi urbem in Chilena Republica fuit missa. Quo vix pervenit, gravi intestinali morbo tentari coepit. Sex post annos appendicotomiae subiecta, parumper quidem convaluit, sed mox, interiecto mense, pristinus morbus adeo ferbuit, ut de eius vita curantes medici fere desperarent. Verum, scientia et arte in irritum cedentibus, B. Mariae Michaëlae intercessio suppetias venit.

Novendiales preces Maio mense eodem anno 1925 ab ipsa infirma et consororibus ad eius implorandum patrocinium inceptae sunt. Ultima earum die, septima Iunii mensis, hora ante meridiem fere sexta, paucis scilicet elapsis horis, habita diversi occidentalis meridiani circuli ratione, a sollemni Mariae Michaëlae Beatificatione in Vaticana Basilica peracta, Soror Maria extemplo sanatam se sentit, surgit e lecto, cum consororibus communem vitam illico instaurat, communibusque cibis vescitur. Perfecte sanatam periti physici eam edicunt. Morbus, qui Mariam affecit, a peritis definitus est: *enterocholites ulcerosa tubercularis.*

De ambabus his sanationibus in Antepraeparatoria Congregatione coram Rmo Cardinali Alexandro Verde, Causae Ponente seu Relatore, disceptatum est die 28 Martii mensis hoc anno, dein in Praeparatoria coram Rmis Cardinalibus die 4 Iulii mensis, demum in Generali coram Ssmo D. N. die 31 nuper elapsi mensis. In qua idem Rmus Cardinalis Verde dubium proposuit: *An et de quibus miraculis constet, post indultam eidem Beatae venerationem, in casu et ad effectum de quo agitur.* Omnes seu PP. Cardinales, seu Officiales Praelati, seu Consultores sua edidere suffragia. Sanctitas vero Sua sententiam dare distulit, et ingeminari preces ad divinum lumen implorandum adstantes hortatus est.

Convocari itaque Rmos Cardinales Camillum Laurenti, S. R. C. Praefectum et Alexandrum Verde, Causae Ponentem seu Relatorem, nec non R. P. Salvatorem Natucci, Fidei Promotore generalem, meque infrascriptum Secretarium iussit, Sacrisque piissime peractis, edixit: *Constare de duobus miraculis, B. Maria Michaëla a Ssmo Sacramento intercedente, a Deo*

patratis: nempe: *De instantanea perfectaque sanatione tum Mariae Montaguti ab otite media purulenta chronica laeva in aure cum temporalis ossis carie, tum Sororis Mariae ad Nives ab insanabili enterocholite ulcerosa tuberculari.*

Hoc autem decretum publicari et in acta S. R. C. referri iussit.

Die 12 Novembris a. D. 1933.

C. Card. LAURENTI, *Praefectus.*

L. ✠ S.

A. Carinci, *Secretarius.*

III

TAURINEN.

CANONIZATIONIS B. IOANNIS BOSCO CONF. SACERDOTIS ET FUNDATORIS PIAE SOC. S. FRANCISCI SALESII ET INSTITUTI FILIARUM MARIAE AUXILIATRICIS.

SUPER DUBIO

An et de quibus miraculis constet, post indultam eidem Beato ab Apostolica Sede venerationem, in casu et ad effectum de quo agitur.

In hodierna sancti Evangelii lectione ea nobis Christi Domini verba recolenda proponuntur, quibus futura Ecclesiae incrementa divinus Conditor praenunciabat: *Simile est regnum caelorum grano sinapis, quod... minimum quidem est omnibus seminibus, quum autem creverit... fit arbor, ita ut volucres caeli veniant et habitent in ramis eius* (Matth. 13, 31-32).

Hac equidem humilitatis nota fere semper obsignata videre est eorum operum initia, quae a Deo promanant, eoque magis, quo mirabiliores in posterum divina Providentia futuros successus disponit. Haec sponte animum subeunt, si mente consideres unde et quomodo originem duxerit magnificum illud christianae educationis opus, quod, auctore B. Ioanne Bosco, brevi temporis spatio, quaquaversus per orbem diffusum, vigere miramur.

Humilem vidisses, iuvenili adhuc aetate, sacerdotem, demisso habitu, hilari vultu, in deserto fere prato, ad Taurinensis urbis fines, derelictos urbanae plebis adolescentulos, a se amanter conquisitos, ludis exercere, iocis recreare, ac deinde in paupere quodam quasi tugurio adunatos suavi adloquio divina edocere, atque ad pietatem mirabiliter attrahere.

In eam tunc temporis suburbanam, dictam *Valdocco*, plagam, ex aliis antea locis eiectus variisque persecutionibus iam exagitatus, sed grandia

de eo disponente Deo, inops et a multis despectus confugerat, quasi peregrinus cum suis dilectis adolescentibus tecto carens.

Sed aestuabat ille divina caritatis flamma, atque immensae molis opus, quod, Spiritu Sancto afflante, animo volvebat, in actum mirabiliter deducturus erat. Sane quae postea promanaverint ex eius opera beneficia, qualive auctu increverit utraque ab eo condita religiosa familia, comperta res est, sed quibus quantisque tanti viri laboribus, qua animi contentione, qua invicta inter omnigenas difficultates patientia, vix mente concipias, vix verbo efferas.

In oppido Castrinovi Astensis die 16 Augusti anno 1815 humili genere ortus, supremum diem Augustae Taurinorum die 31 Ianuarii mensis anno 1888 oppetiit.

In eo asperrimo temporis tractu, tot populorum motibus agitato, tot rerum novarum cupiditatibus gliscente, tot in Ecclesiam Dei commotis persecutionibus, B. Ioannes Bosco, inter ceteros suscitatos sanctissimos viros, vere surrexit *ut gigas ad currendam viam*.

Sanctitatis fama celebrem, miraculis a Deo post mortem illustratum Ssmus D. N. Pius Papa XI Beatorum caelitum fastis die secunda Iunii mensis anno 1929 adscripsit. Resumpta insequenti anno ad Canonizationem causa, super duabus miris sanationibus Apostolici processus tum Arimini tum Oeniponte adornati sunt, quorum iuridica vis per Sacrae huius Congregationis decretum Aprili mense elapso anno comprobata est. De his sanationibus in Antepraeparatorio coetu coram Rmo Cardinali Verde, Causae Ponente seu Relatore die 26 Iulii mensis anno 1932 disceptatum est. Verum cum miraculum, quod Oeniponte ferebatur evenisse, fuisset sepositum, Bergomi super alia sanatione Apostolicus processus fuit constructus, cuius validitas decreto diei 1 Februarii anni huius fuit recognita, et cuius relevantia in Antepraeparatoria Congregatione coram eodem Rmo Cardinali Ponente examini fuit subiecta. Quum nonnulla magis perspicue super priore sanatione declaranda essent, suppletivus processus Arimini habitus est, et priori adiectus.

Prior sanatio Arimini contigit.

Anna Maccolini, ab Octobri mense anno 1930 influentiali bronco-pulmonite fuit affecta, quae usque ad Februarium mensem sequentis anni perduravit. Circa medium Decembrem eodem anno 1930 morbo huic phlebites in sinistro crure et coxa accessit, qui morbus adeo in integrum artum invaserat, ut is duplo maior appareret, sublato motu. Porro phlebites vel in iuvenibus est gravis, in senibus autem multo gravior ob gangrenae discrimen ex arteriosclerosi. Unde duo curantes medici, qui in edicenda diagnosi concordabant, perpensa infirmae septuaginta quatuor annorum

aetate et praesertim influentiali affectione, prognosim fere certo infaustam quod ad ipsam vitam infirmae edidere: impossibilem autem esse phlebitis sanationem in instanti omnes rei medicae magistri docent. Iamvero Anna nocte quadam sub eiusdem anni finem, invocato B. Ioanne Bosco per triduanas preces et per particulae ex eius reliquiis artui appositionem, in instanti et perfecte a phlebite sanata est, artu non amplius dolente nec turgido, liber factus est motus, libera flexio. Perfectam esse sanationem, praeter curantes medicos, periti physici, qui Annam post decem a sanatione menses, et nuper sex abhinc mensibus inspexerunt, testantur.

Tres periti ab H. S. C. adlecti unanimiter cum curantibus in diagnosim, prognosim et in miraculum agnoscendum conveniunt.

Nec minori evidentia miraculum alterum renidet. Catharina Pilenga nata Lanfranchi, arthritica diathesi afficiebatur. Arthrites genua praecipue et pedes attigerat cum organicis laesionibus, et quidem sub gravissima forma, ad functionem quod attinet, non autem ad vitam. Incassum curationibus omnibus cedentibus, quas ab anno 1903 adhibuerat, Lapurdum bis accessit, sed cum ne secunda quidem vice, Maio mense ineuntis anni 1931 sanationem a B. Virgine obtinuisset, antequam Lapurdo proficisceretur, Eamdem sic est deprecata. « Quoniam hic, Lapurdi, sanata non sum, da saltem ob religionem, qua erga B. Ioannem Bosco teneor, ipse meam sanationem Taurini valeat obtinere ». Evidens est tum Beati invocatio tum in generalem B. Mariae Virginis mediationem fiducia. E Gallia redux, dum in iisdem versabatur conditionibus, die 6 Maii ad taurinensem B. Mariae Virginis Christianorum Auxiliatricis Basilicam accedit: a sorore et ab auriga adiuta de curru descendit, in templum ingreditur, et contra urnam, B. Ioannis corpus continentem, sedet et orat. Paulo autem post per viginti circiter horae momenta genuflexa manet. Surgit, ad altare Beatae Virginis accedit, iterum genua flectit. Tunc, veluti in se reversa, sanatam se agnoscit; nullo adiuvante libere exinde, omnibus stupentibus qui eam gradiendi impotentem noverant, ambulat, currus et scalas ascendit et inde descendit non amplius impedita. Sanatio usque adhuc perseverat, ut tres periti physici testantur. Miraculum curantes medici, testes omnes et periti ab H. S. C. ex officio deputati conclamant.

De his itaque sanationibus secunda vice, in Praeparatoria Congregatione coram Rmis Cardinalibus disceptatum est die 25 elapsi mensis Iulii: demum die 14 mensis huius in Generali coram Ssmo D. N. Pio Papa XI, in qua Rmus Cardinalis Alexander Verde, Causae Ponens seu Relator, dubium proposuit: *An et de quibus miraculis constet, post indultam eidem Beato ab Apostolica Sede venerationem, in casu et ad effectum de quo agitur,* Rmi Cardinales, Officiales Praelati et PP. Consultores suum quisque

pandidere suffragium. Beatissimus vero Pater, intento animo iis exceptis, aliquantisper cunctandum duxit, a Deo lumen imploraturus.

Diem autem hanc 19 Novembris mensis anno 1933, Dominicam XXIV post Pentecosten selegit, ut suam panderet sententiam. Quapropter Rmos Cardinales Camillum Laurenti, S. R. C. Praefectum, et Alexandrum Verde, Causae Relatorem, nec non R. P. Salvatorem Natucci, Fidei generalem Promotorem meque infrascriptum Secretarium arcessiri mandavit, iisque adstantibus, pronunciavit: *Constare de duobus miraculis, Beato Ioanne Bosco intercedente, a Deo patratis:* nempe: *De instantanea perfectaque sanatione tum Annae Maccolini a gravi phlebite in artu sinistro; tum Catharinae Pilenga natae Lanfranchi a gravi morbo arthritico chronico in genibus et pedibus.*

Hoc autem decretum promulgari et in acta S. R. C. referri mandavit.

Die 19 Novembris anno Domini 1933.

C. Card. LAURENTI, *Praefectus.*

L. ✠ S.

A. Carinci, *Secretarius.*

ACTA TRIBUNALIUM

SACRA PAENITENTIARIA APOSTOLICA

(OFFICIUM DE INDULGENTIIS)

I

DUBIUM

Sacrae Paenitentiariae Apostolicae sequens dubium pro opportuna solutione propositum fuit:

An indulgentiae, invocationibus et precibus sic dictis iaculatoriis adnexae, acquiri possint, ceteris paribus, a fidelibus quibuslibet etiam per mentalem tantum earum recitationem?

Et Sacra Paenitentiaria Apostolica die 17 Novembris 1933 respondendum censuit: *Affirmative.*

Facta autem de hoc relatione Ssmo D. N. Pio div. Prov. Pp. XI in audientia habita ab infrascripto Cardinali Paenitentiario Maiori die 1 vertentis mensis, Sanctitas Sua resolutionem approbavit, confirmavit et publicandam permisit.

Datum Romae, ex aedibus S. Paenitentiariae, die 7 Decembris 1933.

L. Card. LAURI, *Paenitentiarius Maior.*

L. ✠ S.

S. Teodori, *Secretarius.*

II

DECRETUM

INDULGENTIIS DITATUR DIES ROMANO PONTIFICI SACER

Iamdudum in pluribus catholici orbis partibus laudabiliter mos exstat ut singulis annis, plerumque iuxta anniversarium festum electionis vel coronationis Summi Pontificis, peculiaris dies statuatur, sive ad solemniter celebrandas Romani Pontificatus laudes, eiusque innumera beneficia

recolenda, in totum mundum hactenus derivata, sive ad gratias Deo persolvendas ob incolumitatem vitae Supremi Ecclesiae Moderatoris, simulque ad necessarium auxilium, ab eodem bonorum omnium Largitore impetrandum, pro regenda Ecclesia, tot difficultatibus obnoxia.

Quapropter procul dubio decebat, ut christifideles, tam pium obsequium ac sincerum amorem erga Sedem Apostolicam ostendentes, quando praefato Festo die sacris functionibus intersunt, aliquam haurirent remunerationem e spirituali illo thesauro, quem Ecclesia possidet et cuius Romanus Pontifex est Supremus Administrator.

Ssmus igitur D. N. Pius, divina Providentia Pp. XI, paterna benevolentia preces excipiens ab infrascripto Cardinali Paenitentiario Maiore, ad salutarem ac memoratum finem porrectas, in audientia eidem concessa die 15 vertentis mensis, indulgentiam *plenariam* singulis fidelibus concedere dignatus est, qui, rite confessi ac sacra Synaxi refecti, eodem Festo die saltem uni e supradictis functionibus religiosis interfuerint, atque ad mentem eiusdem Summi Pontificis oraverint: partialem vero indulgentiam decem annorum, iis omnibus, qui devote et saltem corde contrito pariter interfuerint uni e dictis functionibus, ad Summi Pontificis intentionem exorantes.

Praesenti in perpetuum valituro absque ulla Litterarum Apostolicarum expeditione. Contrariis quibuslibet non obstantibus.

Datum Romae, ex aedibus Sacrae Paenitentiariae, die 29 Decembris 1933.

L. Card. Lauri, *Paenitentiarius Maior.*

L. ✠ S.

I. Teodori, *Secretarius.*

DIARIUM ROMANAE CURIAE

SACRA CONGREGAZIONE DEI RITI

Martedì, 28 Novembre 1933, nel Palazzo Apostolico Vaticano, all'Augusta presenza del Santo Padre, ha avuto luogo la Congregazione *Generale* della Sacra Congregazione dei Riti, nella quale gli Emi e Revmi Signori Cardinali, i Revmi Prelati Officiali e Consultori teologi, componenti la stessa Sacra Congregazione, hanno discusso e dato il voto sul *tuto* per la solenne Canonizzazione del Beato Giovanni Bosco, fondatore della Società Salesiana e delle Figlie di Maria Ausiliatrice, nonchè sul martirio e causa del martirio dei Servi di Dio Rocco Gonzalez de Santa Cruz, Alfonso Rodriguez e Giovanni del Castillo, sacerdoti della Compagnia di Gesù, uccisi, come si asserisce, in odio alla fede.

Martedì, 13 Dicembre 1933, presso l'Emo e Revmo Signor Cardinale Alessandro Verde, Ponente della Causa di Canonizzazione del Beato Giuseppe Benedetto Cottolengo, Fondatore della Piccola Casa della Divina Provvidenza e Canonico della Collegiata del Corpus Domini in Torino, ha avuto luogo la Congregazione *Antipreparatoria* dei Sacri Riti, con l'intervento dei Revmi Prelati Officiali e dei Consultori teologi componenti la stessa Sacra Congregazione dei Riti, per discutere su due miracoli che si asseriscono da Dio operati ad intercessione del suddetto Beato, e che vengono proposti per la di lui solenne Canonizzazione.

Venerdì, 22 Dicembre 1933, presso l'Emo e Revmo Signor Cardinale Alessando Verde, Relatore della Causa di Canonizzazione del Beato Corrado da Parzham, laico professo dell'Ordine dei Frati Minori Cappuccini, si è adunata la Sacra Congregazione dei Riti *Antipreparatoria* con l'intervento dei Revmi Prelati Officiali e Consultori teologi facenti parte della medesima, per discutere sopra due miracoli che si asseriscono da Dio operati per intercessione del suddetto Beato, e che vengono proposti per a sua Canonizzazione.

Martedì, 2 Gennaio 1934, presso l'Emo e Revmo Signor Cardinale Alessandro Verde, Ponente della Causa di Beatificazione del Ven. Servo di Dio Antonio Maria Claret, Arcivescovo titolare di Traianopoli e fondatore della Congregazione dei Missionari Figli dell'Immacolato Cuore di Maria, è adunata la Sacra Congregazione dei Riti *Antipreparatoria* con l'intervento dei Revmi Prelati Officiali e dei Consultori teologi, per discutere sopra due miracoli che si asseriscono da Dio operati per intercessione dello stesso Ven. Servo di Dio, e che vengono proposti per la sua Beatificazione.

SEGRETERIA DI STATO

NOMINE

Con Biglietti della Segreteria di Stato il Santo Padre Pio XI, felicemente regnante, si è degnato di nominare:

29 Novembre 1933. Monsig. Valentino Nalio, della Pia Società del Beato Giovanni Bosco, *Consultore della Sacra Congregazione degli AA. EE. SS.*

3 Dicembre » Le Loro Eccellenze Revme Monsig. Celso Costantini, Arcivescovo tit. di Teodosia, Monsig. Bartolomeo Cattaneo, Arcivescovo tit. di Palmira, *Consultori della Sacra Congregazione «de Propaganda Fide».*

15 » » S. E. Revma Monsig. Giuseppe Cesarini, *Membro della Pont. Commissione per la Russia.*

16 » » S. E. Revma Mons. Celso Costantini, Arcivescovo tit. di Teodosia; S. E. Revma Mons. Mario Besson, Vescovo di Losanna, Ginevra e Friburgo; l'Illmo e Revmo Mons. Giovanni Teodori; l'Illmo e Revmo Mons. Alberto Canestri, *Consultori della Sacra Congregazione Orientale.*

4 Gennaio 1934 gli Emi e Revmi Signori Cardinali Pietro Segura y Saenz e Angelo Maria Dolci, *Membri della Sacra Congregazione Ceremoniale.*

Camerieri Segreti Soprannumerari di S. S.:

13 Aprile 1933 Monsig. Stefano Gojdics, dell'Amministrazione Apostolica di Eperies.

» » » Monsig. Eugenio Dobò, della medesima Amministrazione Apostolica.

12 Ottobre » Monsig. Gaetano Colajacomo, della diocesi di Segni.

» » » Monsig. Filippo Marini dell'archidiocesi di Fermo.

» » » Monsig. Alfredo Bonelli, dell'archidiocesi di Gaeta.

» » » Monsig. Adolfo De Vio, della medesima archidiocesi.

9 Novembre » Monsig. Enrico De Hausen, della diocesi di Bamberga.

» » » Monsig. Andrea Boschetti, dell'Amministrazione Apostolica in Uzhorod.

» » » Monsig. Alessandro Knauer, della medesima Amministrazione Apostolica.

» » » Monsig. Carlo Skowronski, della diocesi di Warmia.

16 » » Monsig. Giovanni Schütz, della diocesi di Treviri.

16 Novembre 1933 Monsig. Nicola Irsch, della medesima diocesi.
» » » Monsig. Carlo Hirsch, dell'archidiocesi di Vienna.
» » » Monsig. Luigi Schattenholzer, della diocesi di S. Ippolito.
» » » Monsig. Paolo Meyer, della diocesi di Basilea.
» » » Monsig. Giuseppe Sollini (Roma).
23 » » Monsig. Venceslao Přibek della diocesi di Budejovice.
» » » Monsig. Venceslao Repa, della medesima diocesi.
» » » Monsig. Giovanni Roubal, della medesima diocesi.
» » » Monsig. Ludovico Matoušu, della medesima diocesi.
» » » Monsig. Agostino Dokupil, della diocesi di Neosolio.
» » » Monsig. Daniele Briedoń, della medesima diocesi.
» » » Monsig. Carlo Leone Rehák, dell'archidiocesi di Praga.
30 » » Monsig. Ignazio Majewski, della diocesi di Vladislavia.
» » » Monsig. Ladislao Kuc, della diocesi di Tarnovia.
» » » Monsig. Giuseppe Chrzaszcz, della medesima diocesi.
29 Dicembre » Monsig. Giuseppe Rossi (Roma).

Camerieri Segreti Soprannumerari di Spada e Cappa:

9 Novembre 1933 N. U. Giuseppe Antonio De Szczuka, della diocesi di Lomza.
21 » » Barone Carlo Maria von Elverfeldt, della diocesi di Berlino.

Camerieri d'Onore in abito paonazzo di S. S.:

12 Ottobre 1933 Monsig. Pio Ramaggi, della diocesi di Segni.
» » » Monsig. Angelo Gentilezza, della medesima diocesi.
2 Novembre » Monsig. Giuseppe Magin, della diocesi di Spira,
» » » Monsig. Felice Zalewski, della diocesi di Pinsk.
16 » » Monsig. Romano Lechner, della diocesi di S. Ippolito.
» » » Monsig. Emilio Beichel, della medesima diocesi.
» » » Monsig. Filippo Hofer, dell'archidiocesi di Vienna.
» » » Monsig. Giovanni Schummer, della diocesi di Aquisgrana.
30 » » Monsig. Federico Brand, della medesima diocesi.
» » » Monsig. Pietro Kotarski, della diocesi di Vladislavia.

Camerieri d'onore di Spada e Cappa Soprannumerari di S. S.:

27 Luglio 1933 Sig. Camillo Pourbal, della diocesi di Luceoria.

Cappellani Segreti d'onore di S. S.:

30 Novembre 1933 Monsig. Giorgio Sommer, della diocesi di Spira.

NECROLOGIO

4 Ottobre *1933.* Monsig. Guglielmo Agostino Hickey, Vescovo di Providence.
21 Novembre » Monsig. Damiano Grangeon, Vescovo tit. di Utina.
29 » » Monsig. Carlo Fernandez da Silva Tavora, Vescovo di Caratinga.
30 » » Monsig. Luigi Niella, Vescovo di Corrientes.
1 Dicembre » Monsig. Giovanni Beda Cardinale, Arcivescovo tit. di Chersona, Nunzio Apostolico in Portogallo.
5 » » Monsig. Antonio M. Iannotta, Vescovo di Aquino, Sora e Pontecorvo.
8 » » Monsig. Giuseppe Chartrand, Vescovo di Indianapolis.
9 » » Monsig. Giuseppe Kessler, Vescovo tit. di Bosporo.

	Roma L.	Italia L.	Estero L.
SCHUSTER I. (O. S. B.). **LES SAINTES STATIONS DU CARÊME selon l'ordre du Missel Romain.** Notes historiques, prières stationales et pieuses aspirations recommandées par le Souverain Pontife Benoît XV. In-18°, pp. 146	1 —	1,20	1,40
LUGANO P., Ab. O. S. B. **LE SACRE STAZIONI ROMANE nella Quaresima e l'Ottava di Pasqua.** 1932. In-16°, pp. 152	2,80	3,50	3,60
DE LAI Card. GAETANO. **LA PASSIONE DI NOSTRO SIGNORE.** Seconda edizione riveduta ed ampliata, adorna di tre carte illustrative della città e dei dintorni di Gerusalemme e di una riproduzione del facsimile del titolo della Santa Croce. In-16°, pp. 411	12 —	13,50	14,50
Le sette parole di Nostro Signore Gesù Cristo sulla Croce. In-8°, pp. 55 e copertina	1,30	1,60	1,90

DELLA IMITAZIONE DI CRISTO. LIBRI QUATTRO.

Versione riveduta sul testo genuino - Proemio - Preghiere - Meditazioni - Letture, a cura del P. D. PLACIDO TOMMASO LUGANO, O. S. B., Abate di S. Maria Nova di Roma. - 1932, pp. LII-400. In carta indiana, legato in tela, titolo in oro — 6 — | 6,50 | 7 —

Edizione tascabile corredata degli indici: delle Preghiere - delle Meditazioni per otto giorni di Esercizi Spirituali; per un Ritiro spirituale; per la Confessione e Comunione - delle Meditazioni per la santa Messa; per Chierici, Sacerdoti, Seminaristi e Religiosi; per studenti di filosofia e teologia - e delle pie letture per i vari bisogni dello spirito.

DE IMITATIONE CHRISTI. Libri quattuor. Editio ad codicem autographum exacta (curante Angelo Mercati). In-48°, pp. 470.

In brochure	3 —	3,75	4 —
Linteo anglico contectum, sectione foliorum rubra	5 —	5,75	6 —
Linteo anglico contectum, sectione foliorum aurea	5,40	6,25	6,50

BIBLIORUM SACRORUM iuxta Vulgatam Clementinam.

NOVA EDITIO, breviario perpetuo et concordantiis aucta, adnotatis etiam locis, qui in monumentis Fidei sollemnioribus et in Liturgia Romana usurpari consueverunt. - Curavit ALOISIUS GRAMATICA et nunc typis Vaticanis iterum impressit, in-8°, pp. XVI-1186.

(A) In charta indico-eburnea, religatum linteo, titulo aureo	60 —	62 —	68 —
(B) In charta indico-alba, religatum linteo, titulo aureo	60 —	62 —	68 —
(C) In charta tenaci, religatum linteo, titulo aureo	55 —	58 —	68 —

TRACTATUS CANONICUS DE MATRIMONIO

cura et studio **PETRI Card. GASPARRI** concinnatus. Editio nova ad mentem Codicis I. C. - Vol. I, pp. 472 - Vol. II, *cum allegatis*, pp. 620.

In *brochure:*	50 —	53 —	60 —
Volumina partim corio, partim linteo contecta, cum titulo aureo	70 —	73 —	80 —

CORAM LEGA habitae S. Romanae Rotae Decisiones sive Sententiae

quas nempe Emus Cardinalis Michaël Lega annis 1909-1914 eiusdem Sacri auditorii Decanus exaravit. - Iterum editae adnotationibus auctae Codici Iuris Canonici hodiernaeque iurisprudentiae consentaneis. - Cum praefatione de veterum decisionum natura et origine earumque collectionibus. Vol. in-8°, pp. 608 — 60 — | 63 — | 70 —

Veneunt Romae apud Administrationem Commentarii Officialis "Acta Apostolicae Sedis„ (*Libreria Vaticana - Città del Vaticano*).

PONTIFICALE ROMANUM

SUMMORUM PONTIFICUM

IUSSU EDITUM

ET

A BENEDICTO XIV PONT. MAX.

RECOGNITUM ET CASTIGATUM

Quattro volumi in-folio, nei margini cm. 30½ × 44½, luce della stampa cm. 22 × 33, in carta ottima, rosso e nero, con illustrazioni.

Perfetta riproduzione della pregevolissima edizione curata dalla Rma Camera Apostolica nel 1848 con utili e preziose aggiunte che la completano.

I quattro volumi (I, II, III e Appendix) si vendono in Roma:

In fogli sciolti	L. 450 —
Legati in pelle zigrino al dorso, tela sui piani, taglio dorato, impressioni a secco e croce dorata sui piani, titolo sui dorsi, buste	» 690 —
Legati in tutto chagrin, con fregi e croce in oro sui piani, taglio dorato, titolo sui dorsi, e buste	» 950 —

Fuori di Roma, spese di porto in più

Venit Romae apud Administrationem Commentarii Officialis "Acta Apostolicae Sedis„ (*Libreria Vaticana - Città del Vaticano*).